

и ако туй не го сторж, азъ да имамъ грѣхътъ. Ако бѣше го пуснжль по напрѣдъ, до сега два пѣти са вращахмы тука.“ — Най подирь убѣдень склони са бащата като рече: „Понеже е нужно, нека дойде съ васъ Веніаминъ, при туй земѣте дарове за челоуѣкытъ и двойно сребро, да не бы по погрѣшка да ви са е дало прѣди среброто назадъ.“ (Быт. гл. 7—13).

§. 58. *Иосифовытѣ братья са ввождатъ въ кжцжта му.*

Като са научи Иосифъ, че онѣзи хора пакъ дошли и воджтъ и по-малкыйтъ си братъ, заповѣда на домоуправительтъ си да гы доведе на кжцжта му и да приготви добъръ пиръ. А тѣ, като са бояхж да не бы са оклеветили за среброто, което бѣхж намѣрили въ платницытъ си, поченжхж да са оправдаватъ прѣдъ домоуправительтъ съ тѣзи думы: „Ный, господине, смы дохождали за жито и другый пѣтъ тука. Като са върнжхмы обаче у дома си, намѣрихмы цѣната на житото сѣкый въ платницытъ си; ный не знаймы какъ е станжло туй; но ето и онуй сребро донесохмы и друго, за да купимъ пакъ жито.“ — Не са бойте; рече имъ домоуправительтъ. Послѣ доведе при тѣхъ и Симеона. (Быт. гл. 14—22).

18 §. 59. *Прѣдставятъ са на Иосифа.*

Послѣ Иосифъ влѣзе въ стаята, дѣто го чакахж братьята му, и му принесохж дароветѣ си. Иосифъ гы пріе благосклонно, и гы попыта живъ и здравъ ли е баща имъ. Като чу че той е живъ и здравъ, поглѣднж на Веніамина и рече: „Този ли е най макыйтъ ви братъ, който бѣ останжль при баща ви въ кжщи?“ Пакъ по-